

C. I Robert Fludd - Utriusque Cosmi Maioris, II, 1.2 (1617)

C. IV Florian Oniță și soția la casa de pe str. Gruia, nr. 14

Concept grafic: Paul Winkler și Vlad-Ionuț Musceleanu

DTP: Paul Winkler

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

ONIȚĂ, FLORIAN

Mijloace pentru identificarea caracterelor și prevederea destinului : conferință / Florian Oniță. - București : Editura C.I.D., 2019

ISBN 978-606-94822-7-8

159.9

Copyright 2019 © All rights reserved

Editura C.I.D și Asociația pentru Dezvoltare Durabilă "Zorile"

Volum apărut cu sprijinul Asociației pentru Dezvoltare Durabilă "Zorile" și News Buzău (partener media)

Printed in Romania

FLORIAN ONIȚĂ

MIJLOACE PENTRU IDENTIFICAREA CARACTERELOR ȘI PREVEDEREA DESTINULUI

- CONFERINȚĂ -

Această lucrare, este încă un obuz,
care se trage pe un nou front de
luptă, acela, al *desrobirei meritelor*.
Autorul

C.I.D.
București 2019

Mijloace pentru identificarea caracterelor și prevederea destinului

Este știut de toată lumea că o bună parte din țigani sunt muzicanți. Aceasta însă nu poate constitui un motiv, pentru celelalte nații, ca să se îndepărteze de vioară sau pian. Dacă maestrul Enescu ar fi refuzat să învețe a cânta la vioară, pe motivul că numai țiganii sunt muzicanți, astăzi, nu ne puteam mândri cu acest geniu muzical; omenirea întreagă chiar, nu putea culege niciodată rodul atât de îmbelșugat a atâtor talente cari strălucesc în altarul sfânt al muzicei, dacă toți compozitorii cu renume mondial ar fi avut o astfel de mentalitate.

Pornind dela această constatare, vom admite că nicio îndeletnicire nu trebuie să fie ocolită, pe motivul că cel care s'a ocupat mai întâi cu ea, ne este inferior ca nivel de cultură sau diferit ca rasă.

Vă rog deci, să nu vă simțiți dezonozați, sau jigniți în amorul Dvs. propriu, că asistați la o conferință, al cărei subiect este «ghicitul» îndeletnicire, atât de practică de țigănci.

Omul, a fost și va rămâne poate multă vreme, o taină, pentru el însuși. Căci cel mai greu lucru din lume este a te cunoaște. Dar și mai greu lucru este a-i cunoaște pe alții. «Oamenii vorbesc, își dau pe față părerile, dar își ascund acțiunile». Sau după cum spune Rochefoucauld: «interesul, vorbește o mie de limbi și îmbracă rolul a diferite personaje, până și pe acela al desinteresatului». Este deci foarte greu să cunoști oamenii - dar nu este cu neputință.

Căci dupăcum există o știință care ne învață să

cunoaștem pomii, mai înainte de a-i planta și a da rod, există și o știință de a cunoaște oamenii, mai înainte ca ei să fie așezați în posturi de conducere, unde cei răi, rodesc otravă și unde numai cei buni pot fi de folos țării și poporului întreg.

Pretutindeni se discută cu înflăcărare. Presa este în continuă căutare de soluții practice; savanți mari și mici, născocitori de formule salvatoare, își trâmbează în lung și 'n lat, peste tot pământul, teoriile, însă examinate cu atenție, vom observa că din toate aceste formule, factorul *om*, este câtimea cea mai neînsemnată. Calculele dau rezultate excelente - pe hârtie. Legile sunt foarte bune și admirabil concepute pentru apărarea dreptății și păstrarea moralului societății. Rezultatele practice însă fac dovada că numărul deținuților nu descrește, că închisorile nu se golesc, că procesele și neînțelegerile dintre oameni, dimpotrivă, au crescut simțitor și că mai ales biserica, nu a putut strânge sub scutul ei divin pe toți fiii rătăciți și expuși răpirilor păcatului.

Școala, cu toate mijloacele ei de selecționare, n'a putut stăvili ascensiunea elementelor dubioase în pătura intelectuală, ci dimpotrivă, le-a dat arme și puteri de stăpânitori, astfel că cel bun și cinstit, stă și azi sub călcâiul unora din cei dominați de vicii, prostie și îngâmfare. Se știe că dintre doi oameni, egal de înapoiți în ale sufletului, este mai puțin periculos acela care nu are niciun titlu, totastfel cum dintre doi răufăcători este mai puțin periculos acela care nu are nicio armă asupra sa.

Dascălul ca și profesorul, este dator așadar să-și cunoască bine elevul sau studentul, pentru a ști pe cine înarmează: pe un erou sau pe un trădător. Învățătura, nu

este pentru oricine. Și mai ales, pentru cei al căror moral este șubred din naștere. Căci astfel, de oameni, nevrednici de cunoștințele dobândite în școală, le vor întrebuița în rău, după școală, totastfel dupăcum un contabil, excroc din fire, ar căută să speculeze toate complicațiile și calculele contabile, pentru a induce în eroare patronul la care a fost angajat.

Să ne întrebăm, ce s'ar alege de o întreprindere, oricât de cinstit ar fi șeful acelei întreprinderi, dacă ar avea un contabil, expert în a falsifica registrele, un casier cu mână lungă și un tembel, ca șef peste lucrători? Falimentul! Aceeaș soartă o are și țara în care posturile de înaltă răspundere morală și materială, ajung pe mâinile unor oameni lipsiți de cinste și de caracter.

În lume, totul pleacă dela om și totul se reîntoarce la om. Cele rele ca și cele bune. Niciodată însă cele bune nu pleacă dela cel rău și nici cele rele dela cel bun. Iată de ce, consider că în tot și în toate, este de o covârșitoare importanță *omul*. Omul moral, omul integru, iată singura cheazășie de reconstrucție morală și materială a țării.

S'a vorbit, nu demult, de așa zisul «om nou». Că în așa numitele «cuiburi legionare» acest «om nou» putea fi dobândit după o serie de ședințe, în cari să i-se vorbească de acel patriotism, de acel crez național, care a fost și pentru luptătorii neamului nostru, în toate timpurile, o credință și-un îndemn. Vă mărturisesc, că dela început, m'am îndoit de posibilitatea de a face dintr'un om vechi unul nou. Și eram atât de sigur de aceasta, încât prin luna Octombrie 1940, am adresat șefului Mișcării Legionare, o scrisoare, în care arătam că dacă Mișcarea Legionară, se consideră expresia cea mai pură a unui curent politic-social sănătos, atunci

legionar, se poate numi orice om de cinste și de caracter din această țară, indiferent dacă este, sau nu este înscris în Legiune. În continuare, i-am scris: nu cunosc mijloacele Dvs. de selecționare, dar constat că primiți în Legiune pe mulți din acei, a căror fire și slăbiciuni, contrastează cu țelurile Mișcării, cu toate că ar fi mult mai bine să rămână puțini și buni, decât mulți și răi. Este imposibil ca din piesele unei mașini mâncată de rugină, să puteți reconstrui o nouă mașină, care să funcționeze perfect.

Am mai adăugat că oamenii se pot împărți în două mari categorii: făcuți și născuți. Și am afirmat, că niciodată, omul făcut, nu poate concura sau sta alături de omul născut, în care Dumnezeu, a pus mai multă tărie sufletească și mai multă putere de rezistență în fața păcatului.

Deci mijlocul prin care se putea asigura victoria, nu numai a Legiunii, dar a oricărui curent politic-social, era, după părerea mea, strângerea la un loc a tuturor oamenilor de cinste și de caracter, din toate păturile sociale, și așezarea lor - după cum spune Dl. Simion Mehedinți - ca îndreptar de viață pentru ceilalți. Cu alte cuvinte, să pescuim toate energiile creatoare ale neamului și să întrebuițăm la reconstruirea Statului, omul născut și nu pe cel făcut!

În acest scop mai propusesem ceva: înființarea unui Serviciu de Caracterologie, prin care să fie trecuți, în special, toți candidații la ocuparea funcțiilor de conducere.

Pentru aceste idei, am fost luat în râs, privit ca năserios și disprețuit într'atât că nici măcar un răspuns nu mi s'a dat. Cu toate acestea, eu susțin, că precum botezul nu-l poate transforma pe evreu în creștin sau pe creștin în evreu, precum căsătoria nu poate face dintr'o unguroaică o româncă, oricât de naționalist ar fi românul care s'a

înșurat cu ea, totașfel, este cu neputință ca o cămașă verde, roșie, albastră, neagră sau pestriță, să schimbe firea sau năravurile cuiva. Cel care este rău din fire, oricâte titluri ar avea, tot rău este. Omul, poate sfinți locul; dar locul, niciodată nu-l poate sfinți pe om. Ceeace trebuie deci să facem este a învăța să cunoaștem oamenii, pentru că de om atârnă binele sau răul, totașfel cum de floare se leagă parfumul. Destinul fericit al cuiva, poate influența în mod fericit pe cei cari depind de dânsul, sau viceversa, după cum scufundarea unui transatlantic, predestinat a se ciocni de o mină, aduce moartea și nenorocirea tuturor celor ce și-au legat viața de soarta vasului.

Deci a cunoaște firea, caracterul și destinul omului, este a ști dacă viitorul îți surâde sau dacă te urmărește o soartă fatală.

Printre diferitele mijloace de a deduce firea, aptitudinile, caracterul și destinul, cu întâmplările lui bune sau rele, putem enumăra: astrologia, cartomancia, ghicitul în cafea, grafologia, fizionomia, chiromancia, iar ca o sinteză a grafologiei, fizionomiei și chiromanciei, este Caracterologia. În afară de aceste, mai sunt și alte metode, poate mai oficiale, pentru studiul individualității, cuprinse în cartea cu acelaș titlu a Dlui I. C. Petrescu, conferențiar la Universitatea din București.

În puține cuvinte, vă voi spune ce este fiecare din aceste mijloace de sondare a Necunoscutului și mă voi opri mai mult asupra Caracterologiei, metodă sigură, atât pentru identificarea caracterelor cât și pentru prevederea destinului.